

A.

מחבר

[Handwritten signature]

אשר קנה כח אשכנזי - מהו ומהו

2) מציאת $\frac{dN}{dt}$ ו- $\frac{dC}{dt}$ ו- $\frac{dI}{dt}$

[illegible]

(5) המזל הנמינה דגומי (המזל) בן למאור ולסיון, ואלו יצאו שידוליו יוצגו שניתן להכין מזל
המזל יוצג עתה סוף מתקדמת פנאי.

אנחנו חתומים על דבר קיום הניצוח כמו קודמים 37 כפי כך שמועצת מנהלים תהיה

היום, אדם מקפיד במיוחד ללבוש חליפה וללבוש לבן. חליפה לבנה היא חליפה לבנה.

במה שני חתומים: בניהל מוסף "5 בראי" , ומופיעה אסתר דס הויר (נבא) 3 פסוקים ממחברת

3 פסוקי מדרגות, 3 פסוקי מדרגות, 3 פסוקי מדרגות.

מחבר: ד"ר אהרן ארליך

מקור המילה הוא בלשון חז"ל ופירושה "הוא שיש לו שם".

22. על תמונה שצולק, חלל דמיון שצורר האופן של הקדמה אליו, מה האופן של

האם זה נכון?

אנחנו רוצים להגיד לך שאתה יכולה להיות חברה טובה יותר.

[illegible]

באופן מוקדם מדי - בגיל העשרה, והקדמה מוקדמת, יחולק את עליית סמל ערבים ערבים.

המחבר: יצחק זאבלין, מנכ"ל משרד החינוך, מנהל מרכז המידע והסיוע לילדים ולנוער, מנהל מרכז המידע והסיוע לילדים ולנוער, מנהל מרכז המידע והסיוע לילדים ולנוער.

[illegible]

הערה: יש להוסיף את המידע הנדרש.

הספרי מלכזב את מולדתו רשון מוסרי (המקטע) אז בקורה ה' שלני דערן "כי יצאנו מצרים"

הנחיה: מורה במצב זה דפקרו על פי יוליס המיר האמור;

"תלמידי המדרש באו ללמוד בחכמה - תלמידי המדרש באו ללמוד בחכמה" (מדרש)

דעקלע שטאל זיך ~~א~~ ריכטיק

אמרו לפני מלכויות - כדי שתמליכוני עליכם

מובאה א':

הפסוקים המדברים מעניין מצוות ביכורים, מופיעים בפרשת כי תבוא:

מצוות ביכורים:

- פסוק א':** "והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך נחלה וירשת וישבת בה"
- פסוק ב':** "ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך, אשר ה' אלוקיך נותן לך ושמית בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיך לשכן שמו שם"
- פסוק ג':** "ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו: הגדתי היום לה' אלוקיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו"
- פסוק ד':** "ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלוקיך"
- פסוק ה':** "וענית ואמרת לפני ה' אלוקיך:
- ארמי אובד אבי וירד מצרימה ויגר שם מתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב"
- פסוק ו':** "וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבודה קשה"
- פסוק ז':** "ונצעק אל ה' אלוקי אבותינו וישמע את קולנו וירא את עונינו ואת עמלינו ואת לחצינו"
- פסוק ח':** "ויוציאנו ה' ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמורא גדול ובאותות ובמופתים"
- פסוק ט':** "וויביאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש"
- פסוק י':** "ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי ה', והנחתו לפני ה' אלוקיך והשתחוית לפני ה' אלוקיך"
- פסוק י"א:** "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוקיך ולביתך, אתה והלוי והגר אשר בקרבך" (ס)
- (פרשת כי תבוא פרק כ"ו פסוקים א- י"א)

האלול

בפסוקים אלו ישנם את כל אותיות הא' ב' חוץ מאות אחת. מהי?

הבעל הטורים:

"לכך נעלם סמך"

מסביר בעל הטורים על פסוק ד':

"ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח ה' אלוקיך"

בעל הטורים:

"טנא בגימטריא ס'.

רמז לביכורים א' מס'

ולכך נעלם ס בפרשת ביכורים"

זאת הפעם הראשונה שהבעל הטורים מעיר הערה על אות שנעלמה.

מובאה ב':

הפסוקים המדברים מענין חיובם של עמ"י מיד בכניסתם לארץ ישראל, לכתוב את התורה על אבנים, מופיעים בפרשת כי תבוא:

מצוות כתיבת התורה על אבנים, מיד בכניסתם לארץ ישראל:

פסוק א': "ויצו משה וזקני ישראל את העם לאמר, שמור את כל המצוה אשר אנוכי מצוה אתכם היום"

פסוק ב': "והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך והקמותך לך אבנים גדולות ושדת אותם בשיד"

פסוק ג': "וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא אל הארץ אשר ה' אלוקיך נותן לך ארץ זבת חלב ודבש, כאשר דיבר ה' אלוקי אבותיך לך"

פסוק ד': "והיה בעברכם את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנוכי מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אותם בשיד"

פסוק ה': "ובנית שם מזבח לה' אלוקיך מזבח אבנים, לא תניף עליהם ברזל"

פסוק ו': "אבנים שלמות תבנה את מזבח ה' אלוקיך והעלית עליו עולות לה' אלוקיך"

פסוק ז': "וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני ה' אלוקיך"

פסוק ח': "וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב"

(פרשת כי תבוא פרק כ"ז פסוקים א' - ח')

בפסוקים אלו ישנם את כל אותיות הא' ב' חוץ מאות אחת. מהי? 740

הבעל הטורים:

"לכך נעלם 6"

ומסביר בעל הטורים בפסוק ד':

"וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב"

בעל הטורים:

בפרשה זו נעלם 6 לומר:

"אף על פי שכתוב: ביום אשר תעברו את הירדן,

נרחקו ס' מילין קודם שהקימו את האבנים"

זאת הפעם השניה שהבעל הטורים מעיר הערה על אות שנעלמה.

מובאה ג':

רבי אליעזר אומר, לעולם יסדר אדם תפלתו ואחר כך יתפלל.
ואוקימנא (ראש השנה לה א), בברכות של ר"ה ויו"כ ושל פרקים, שכל אדם חייב להסדיר תפלתו כדי שלא יטעה, ואפילו היחידים, כל שכן שליח צבור, שאימת הצבור יתרה עליו.
לכן כל אדם יחזור וילמד התפילה והקדושה מקודם, להיות שגורים בפיו בראש השנה בשעת התפילה.
וכן ילמד בניו ובני ביתו סדר התפילה, וסדר הברכות, והמלכויות וזכרונות ושופרות, כדי שלא יצטרך בראש השנה להפסיק בתפלתו, להראות להם אז הסדר.
(של"ה הקדוש מסכת ראש השנה)

מובאה ד':

"ואמרו לפני בראש השנה: מלכויות, זכרונות ושופרות.
מלכויות - כדי שתמליכוני עליכם.
זכרונות - כדי שיעלה זיכרונו לפני לטובה.
ובמה? בשופר.
אמר ר' אבהו: למה תוקעים בשופר של איל?
אמר הקב"ה:
תקעו לפני בשופר של אייל כדי שאזכור לכם עקידת יצחק בן אברהם ומעלה אני עליכם כאילו עקדתם עצמכם לפני".

(משכך באש השן קטן).

מובאה ה':

ועקד את יצחק בנו" (בראשית)
כשבא לשחוט, אמר לו: אבא, אסרני ידי ורגלי,
מפני שהנפש חצופה היא וכשאראה את המאכלת שמא אזדעזע ויפסל הקרבן"
(מדרש תנחומא אות כ"ג)

מובאה ו':

"ועץ הדעת טוב ורע"
והיפה בעיני :
1. כי האדם היה עושה בטבעו מה שראוי לעשות, כפי התולדות:
2. כאשר יעשו השמים וכל צבאם - פועלי אמת שפעולתם אמת ולא ישנו את תפקידם.
3. ואין להם במעשיהם אהבה או שנאה.
4. ופרי האילן הזה היה מוליד הרצון והחפץ שיבחרו אוכליו בדבר או בהפכו, לטוב או לרע,
5. ולכן נקרא עץ הדעת טוב ורע, כי הדעת הוא יאמר בלשוננו על הרצון...
6. והנה אחרי אכלו מן העץ הייתה בידו הבחירה וברצונו להרע או להיטיב, בין לו ובין לאחרים".
(רמב"ן בראשית ב'ט')

מובאה ז':

"ומל ה' את לבבך ואת לבב.. ושב ורחמך" וגו':
 "אבל לימות המשיח, תהיה הבחירה להם - טבע,
 לא יתאוו להם הלב למה שאינו ראוי ולא יחפוץ בו כלל.
 והיא המילה (כלומר זאת המילה שימול ה') הנזכרת כאן.
 כי החמדה והתאוה ערלה ללב!
 ומול הלב הוא: שלא יחמוד ולא יתאוה.
 וישוב האדם בזמן ההוא לאשר היה קודם חטאו של אדם הראשון,
 שהיה עושה בטבעו מה שראוי לעשות ולא היה לו ברצונו דבר והיפוכו".

(רמב"ן ניצבים)

מובאה ח':

"ראש השנה שהוא יום הדין,
 צריך להיות בשביל האדם היום המכריח הכי גדול בעניין זה של ביטול הבחירה, והוא העניין של
 "אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם,
 להכניס את עצמכם בתכלית ההכרח - והוא סוד קבלת עול מלכות שמים"

(דברי ר' ירוחם ממיר)

מובאה ט':

על דברי הגמרא:

"כל תרועה צריכה תקיעה לפנייה ותקיעה לאחרייה"

תקיעה _____ (ואז)	תרועה ---- (ואז)	תקיעה _____ (ואז)
לכן באה לאחריה שוב תקיעה, להראות שהיהודי יחזור לעת"ל להיות <u>ישר</u> ויזכה ל: "וישרים יעלוזו" כאדם הראשון קודם החטא!	התרועה יש בה כבר קצת אנחות, הקול לא ברור, <u>לפעמים</u> רוצים ברצון ה' <u>ולפעמים</u> חלילה לא. רמז ל: "והמה ביקשו <u>חשבונות</u> "	התקיעה הראשונה היא <u>ישרה</u> זהו קול אחד וחזק שאינו עולה ויורד. רמז ל: "והאלוקים עשה את האדם <u>ישר</u> " כמו אדה"ר לפני עץ הדעת ללא שום רצונות.

(עפ"י שפת אמת)

החוקר כתב על חזק החמירה תחומים בקרב אלו המושגים במחקר לאחר הסכמה.
מוסד זה י: (יחסית בלבד) "אף פעם לא נעשה" - עצמי רבים הם דבר-דבר וזהו של צד
פניה שש, ואולם על אודות המושג לכול מחנך.

ההסבר מתבסס אך ומקן תנ"י יורה דעה והרי אגמ"ש על שכלל הדין האם:

[illegible]

הרב קצ'ר טען, המעורר הוא: רב המלצות (כאן ב. המעורר)

2- למשל מה השנים, המאמץ, המאמץ, המאמץ, מה היתרון והחסרון, מה היתרון והחסרון, מה היתרון והחסרון?

[illegible]

3. אין צורך לפרט את כל המידע הנדרש.

28 בספטמבר 1977 חתום: הנקמה, אשכול 15/1 כי סרר חתום: ליפא

ואצרה, מקחית - חסד טאג גמיר

[illegible]

4. חשבון המבחן: המבחן נערך ב-13/12/2019, והוא כולל 10 שאלות, 5 מהן חובה ו-5 מהן נבחרות.

אזכור של פונקציה $f(x) = x^3 - x^2$, גרף הפונקציה מוצג.

even, 1321 $\times 2.5$

6. מוטן לפני העבודה את החרטום של פחית, ~~אחר העבודה~~

אדם שחשב את המרחק בין שני נקודות על הישר

נצבים י' וימלך ב' חסד' אלהים זכרנו - חסד' סיוע עמו חסד' יחיד צדיקו , המלכות

הן נמצאות, ולכן יש להבחין בין שני סוגי תגובה:

זוהי יסוד יסודי של חברה יהודית ויש להקדיש את כל המאמצים להגנה ולפיתוח.

1501 מ/ק מלחמה בעולם של מלחמה במלחמה.

השיבה לנו ויהיה מלך אלו פזמונים וסודות שכל

מ/סמח 51

היום פגשנו את מנחם המלך שליטתו קצת הצעיר היה חזק ש"מנוחה קטנה"

איבער אדער סוף, איז ער אדער נישט?

היום איננו שמים, ולא ארץ, ג' כסיו, מהמחנה, ואמרו: כוונת הרמב"ם היא לחסדו, צ"ע דקמיה.

כ עמ (המחלקה), יבואו עליו/הם/היא/הן, ויש להם/הן/הוא/היא! (המחלקה) צריכה/צריכים/צריכות/צריכות

[illegible]

למאכל, כי ימים לא יאכלו ויפגרו בפיצוץ במוחם ^{שמים} יפגרו אכילה שלום בין דמיה [מחמת]

אצמ דאסעס אגל - יאר, יאר פֿיגל אקטאבער דאס ארבעט, שולד א דאזיק אונזער.

אם היתה ציפה ש אזר אפני החסא, לא יצא ונחמנו שיהיה כזה זכורה, מכילנו אמה והחשבה

3

[illegible]

מהי תגובה ב שנה אחת? מה שצריך. בראי. בחינה קטן שחזר,

[illegible]

33. שמואליות עליה, פאן חמור ה' סקטולאזיז פאר שרן נחמל.

האם הגבש? אולי הגבש את החישוב יאלץ אולי שיתק את

החבר של בומר קדם הוליווד, הוא נחשב שחורבן 88 פ' ארמיה, וכו' ארמיה

אלא כ' וא' 15 ה'תשנ"ד ש"כ ז' חק ארמאות א"ר, אלו כ'א' חקידה, כ'א' (תקשרה ש"ה

[illegible][illegible]

שחמט וכלל את החמירה, "אוסטון" ובי ארנלי, שדא אנטונון, אפרט שתרשחלפה ב-1977

שני שטחים, אחד בחצר האחורית, והשני בחצר הקדמית, שניהם בגודל של כ-150 מ"ר.

שם חתונה: התאחדות חתנים - חתונה חתונה חתונה

37 יפה חביב צנן, אבמה, ושר אלל שור עקמומה, חרל, חמה, קרוב קרוב, מקומות

התפוסת חזקים - כי זהו גשם על חזקתו, החזקתו, החזקתו.

ולפיכך הריא הספר-הזהב כי חסד צינה צדיקה אברהם וקמה. אברהם אבינו (א)

הנכנסים צריכים לתקוע בקינה, אחריו כל חמשה צריך לתקוע בקינה,

6/10/14

אין שטאט *באבא-על סך הפה על הדוד: חאט, דאסן חטאן ודאסן גען שטח

(15) λ ist ein Maß auf $\mathcal{A}$

[illegible]

עקר בסיסי תפוצה: יורג צא - מנה"ש יורג האסון הנדס יצא יורג האסון

הנהגתו של השר לא נראתה כנכונה

במחלקת הית"ם "מאגנט", ואופוס רכק איזיג באהר נס אריצוליס, שטינעל ווא קייג דשקאל יחילת

המאמר וטעם: "מצב המצויים באוכלוסין איג המעלה היו של חר הכנס, המעלה של המעלה

היה תיקון המעלה ומכיוון שהנפלאה היתה ארצות ונאמרה, אכן יצא דברים (הם) הנפלאה,

אמר? במצב פיוכורט, יש יסוד של קיטול הבחירה!!!

כיצד? איפה יורד? שבת ומוצאי שבת, קדשה שלום חלילה! והוא רחוק, שבת

מחמירה קו ומאנה בלתי רגלי ה' ואין סיכוי לעצור זה, במספר ילדות.

בסך אומרים חז"ל שמימי תפילות וצוויש אלן קדמונה, שאלו סוף אורח קדש גאון אדז בחבר -

יכול להיות שגם בחינת (הצגה) היא חלק מההכנה או אפילו חלק מההכנה

מובאה י':

אמנם, לא תכון התורה והעבודה האמיתית רק כשיזדכך האדם תחילה נפשו הבהמית המתאוה, כי כל עוד שלא טיהר גופו וזיכך אותו מן החומריות – עודנו הוא שקול בפלס מאזנים, פעם יגבר שכלו על החומר ויעשה מצווה, ופעם הוא להיפוך ח"ו.

לכן כל האדם הבא לכוונס בפתח עבודת ה' צריך תחילה להדיח מקרבו גיעול זוהמת הנחש הקדמוני, אשר מצדו האדם חומד ומתאוה להבלי העולם ומאווי הגשמיות, וזוהמת הנחש בא לאדם על ידי חטא אדם הראשון.

וזאת היא העבדות העיקרי בכל האדם:

להגביר שכלו על נפשו המתאוה, ולקדש עצמו גם במותר לו, לבל יהיה להוט אחר התאוה. וכל דבר אשר התאוה נפשו אפילו דבר המותר – ראוי ונכון שירחיקנו כדי לשבר תאוות, ולא יאכלנו בעת תאוותנו!!!

ועל ידי זה הוא מפריד מעצמו חלאת זוהמת הנחש, ומתקן חטא אדם הראשון.

וזהו טעם מצות הבאת ביכורים-

כי מטבע האדם מצד חומריותו ונפשו הבהמית בעת יראה בכורה בטרם קיץ, באות נפשו וחמדתו וגודל תאוותו בעודו בכפו יבלענה.

וחשש השם יתברך פן בבואם אל ארץ חמדה וגפן ותאנה ורמון - דברים שנפשו של האדם מחמדתו, יתמשכו ח"ו אחרי תאוותם ויחזור הדבר לקלקולו.

על כן גזר אומר שיחסמו תאוותם, ותאנה ורמון המתבכרים תחילה ימשוך ידיו מהם. ובעת תגבורת יקוד תבערת התאוה, אשר מטבע האדם שבדבר המתבכר זה ימים אשר לא נמצא הפרי ההיא – הוא חומד לה מאד - אז מצווה מפל הגבורה שימשול ברוחו ועל כביר תאוותו, ויכניע יצרו לשמור הפרי ההוא לשם השם יתברך, ולהעלותה למקום אשר בחר אל הכהן משרת דר מעון הידוע להעלות הניצוצות הקדושים.

וזהו רמזו חז"ל באמרם אדם יורד לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה כורך עליה גומי: ביאורו, כמדומה לי ששמענוהו מאדמו"ר הרב הקדוש רבן של כל בני הגולה מו"ה אלימלך זצוק"ל: שהאדם היורד לתוך שדהו ורואה תאנה שביכרה, ונפשו מחמדת לאוכלה ותבערת תאוותו תוקד בקרבו –

אז יכרוך עליה גומי, ביאורו שיחסום בעד תאוותו ויסגור בעדה...

תאנה – שעץ שאכל אדם הראשון קא סבר שתאנה היתה (ברכות מ')

וכמו שפירש רש"י על פסוק: ויתפרו עלה תאנה (בראשית ג ז) - בדבר שקלקלו בו נתקנו.

וזה הוא גם כן טעם עיסור ביכורים בפירות מאותו המין היותר יפים, שיהיה מלחמתו וכבישת יצרו יותר גדול בערך, שהגם שהם נאים ביותר – עם כל זה הוא כובש תאוותו ומושל ברוחו מתחילת לקיטתו עד שיביאם לבית הבחירה.

ולכן היו לנים ברחוב, כמו ששנינו במסכת ביכורים (פ"ג מ"ב), בכדי שלא יפרוץ אחד מהם הדבר להתאוות אליהם ולאכלם בהיותו לבדו בבית מלון בדרך.

ולכן אחר שטרחו כל אותו הדרך ומשלו ברוחם וסבלו תאוותם עד שבאו אל בית המקדש, אז בבואם לירושלים כל בעלי האומניות היו עומדים מפניהם (שם מ"ג), מחמת שקידשו את עצמם בכל אותו הטורח לזכך חומריותם!!!

ולכן אמר הכתוב: וענית ואמרת לפני ה' אלוהיך וגו' ביאורו:

אחר שתענה את עצמך ותחסום תאוותך – אז תבין גודל מעלת הזדככות החומר,

ותתן שבת והודיה למקום ב"ה שזיכה אותך למעלה זו.

ותאמר לפני ה' ארמי אובד אבי רומז לנחש רמאה – נחש הקדמוני שביקש לאבד את אבי הראשון – הוא אדם הראשון – אבי כל באי עולם במה שהשיא את חוה לאכול מעץ הדעת,

ולכן נצטוונו מצות ביכורים בכדי שלא נמשך עוד אחר תאוות לבנו ולא יתערבו בתוכנו סיגי תאוות החומריות!!!

ומזה נבין מאמר הכתוב ועתה הנה הבאתי ביאורו, ועתה אחר אשר כל זה עבר על נפשינו עבור חטא אדם הראשון שנמשך אחר התאוה,

על כן הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה ולא אתמשך עוד אחר תאוות הגשמיות, שמטבעו להתאוות לפרי המתחדש משנה לשנה בעת שנתבכרה.

(מאור ושמש)

מובאה י"א:

"אמר ר' חנינא ברה דר' אידי:

מתחילת הספר ועד כאן אין כתיב ס', כיון שנבראת – נברא שטן עימה!"

"ואם יאמר לך אדם "הוא הסובב" תאמר לו בנהרות הכתוב מדבר"

(מדרש רבה, בראשית י"ז ו')

מובאה י"ב:

"אמרו לפני מלכויות כדי שתמליכוני עליכם":

"ואשרי מי שהוא זוכה לקדש ולטהר עצמו ומחשבותיו, ולהכין עצמו לקראת אלוקינו, בכל המ"ח שעות שבראש השנה. שבזה ימשוך קדושה ודביקות השם על כל השנה, שיוכל להיות דבוק בנועם ה' כל היום.

וכל חלק מחלקי השעות שבראש השנה, יתנו עזר וסעד לכל יום מימי השנה,

להמליך הבורא ברוך הוא!"

(מאור ושמש)

מובאה י"ג:

"זכור לנו ה' אלוקינו, את הברית ואת החסד ואת השבועה

אשר נשבעת לאברהם אבינו, בהר המוריה.

ותראה לפניך עקידה שעקד אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח,

וכבש רחמיו לעשות רצונך בלב שלם,

כן יכבשו רחמיהך את כעסך מעלינו!

ובטובך הגדול, ישוב חרון אפך, מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך.

(מוסף של ראש השנה)

מובאות לשיעור "הושענא – פרחים להעצימה"

מובאה א':

"משל למה הדבר דומה, לאדם היוצא מבית הכנסת אחר תפילתו, ועדיין ממלמל בזמירות ובפיוטים, דגור בתר
רישא וממה שהתחיל בבית הכנסת.
וכמו כן אחרי חדשים גדושים כאלו בתורה ותפילה שפתיו מרחשון כאילו מעצמן באלו הדברים אחרי שנתרגל בזה
כ"כ."

הס"ק מרדכי (נר ישראל – חשון ט"ז)

מובאה ב': מופיעה בהמשך. (בעמוד 3)

מובאה ג':

"ימים שמחת תורה עד שנים עשר יום אחר החג, (הם) לעומת י"ב חדשי השנה!!!
ונאספים אל בתיהם בקרב אלה י"ב הימים,
ומחזירים על לימודם כל אחד לפי שיעורו.
והיא סגולה נפלאה להיות לעושה אלה - עזר מש-ק-י תמיד כל הימים, מראשית השנה ועד אחרית השנה וכל אשר
יעשה יצליח!!!
הן בתורת ה', הן בחסידות, הן בכל משא ומתן"

("מועד לכל חי" לר' חיים פלאגי זצוק"ל)

מובאה ד':

במגילת רות פרק ד' פסוק א' נאמר:
"ובועז עלה השער וישב שם והנה הגואל עובר, אשר דבר בועז"
מביא על כך המדרש:
"ובועז עלה השעה וכו' והנה הגואל עובר"
מה, לאחר תרעא הוה קאם?
אמר ר' שמואל בר נחמן:
"אפילו היה בסוף העולם, הטיסו הקדוש ברוך והביאו לשם"!!!
מפרשי המדרש מסבירים את דברי המדרש כך:
"ובועז עלה השער"
"השער" הוא מקום מושב הזקנים בדין.
ומיד עם שבת בועז בין הזקנים, עבר שם אותו הגואל שעליו דיבר בועז זה עתה לפני הזקנים כלומר אותו הגואל שאותו הוא מבקש
עכשיו לזמן לפניו ולדון איתו על דבר גאולת השדה של אלימלך ועל דבר נישואי רות המואביה, והנה הוא הגיע מבלי שימתינו
שישלחו הדיינים שליו להביאו.
ועל כך שואל המדרש:
מה, לאחר תרעא הוה קאם?
וכי לאחר הדלת היה עומד האיש הזה. שמיד היה שם וחובא לפני הדיינים מבלי שיצטרכו לקרוא ולהביאו במקומו?
ממשיך המדרש ועונה:
אמר רבי שמואל בר נחמן:
לא שהאיש הזה הוזמן מראש לשם,
ולא שהאיש הזה ידע מראש מה ידבר בועז בו ביום לפני הדיינים,
אלא:
"אפילו היה" האיש הזה באותה שעה "בסוף העולם"
"הטיסו" הקב"ה – טלטלו והפריחו הקב"ה
"והביאו לשם"!!!

מובאה ה':

במדרש רבה שה"ש על הפסוק שבפרק א' פסוק ד':
 "משכני אחרץ נרוצה, הביאני המלך חדריו, נגילה ונשמחה בך"

"אמר ר' אידי :

מעשה באשה אחת בצידון ששהתה עשר שנים עם בעלה ולא ילדה.
 אתון גבי רבי שמעון בן יוחאי בעיין למשתבקא דין מין דין.
 אמר להון :

חייכון כשם שנזדווגתם זה לזה במאכל ובמשתה כך אין אתם מתפרשים אלא מתוך מאכל ומשתה.
 הלכו בדרכיו ועשו לעצמן יו"ט, ועשו סעודה גדולה ושיכרתו יותר מדאי.
 כיון שנתיישרה דעתו עליו אמר לה :

בתי, ראי כל חפץ טוב שיש לי בבית, וטלי אותו, ולכי לבית אביך.
 מה עשתה היא?

לאחר שישן רמזה לעבדיה ולשפחותיה ואמרה להם :
 שאוהו במיטה וקחו אותו והוליכוהו לבית אבא!

בחצי הלילה ננער משנתיה.

כיון דפג חמריא אמר לה :

בתי, איכן אני נתון?

אמרה ליה: בבית אבא

אמר לה: מה לי לבית אביך?

אמרה ליה:

ולא כך אמרת לי בערב כל חפץ טוב שיש בביתי טלי אותו ולכי לבית אביך!

אין חפץ טוב לי בעולם יותר ממך!

הלכו להם אצל רבי שמעון בן יוחאי ועמד והתפלל עליהם ונפקדו וכו' וכו'
 והרי דברים קל וחומר :

ומה אם בשר ודם על שאמר לבשר ודם שכמותו אין לי חפץ בעולם טוב ממך, נפקדו!

ישראל המחכים לישועת הקב"ה בכל יום ואומרים אין לנו חפץ טוב בעולם אלא אתה,

על אחת כמה וכמה !!!

הווי נגילה ונשמחה בך !!!

מובאה ב':

ד"ר האיתנים בסיומו, היראה של יום הכסה, הדביקות של צום העשור, השמחה של חג האסיף, כל זה כבר מאחרינו, אך השפתים מרחשות עוד, ומבלי משים פולט עוד הפה תנועה של פיוט מהימים הנוראים, הלב מרטט מניגון התעוררות שנספג בחלל הימני, פה ושם משתדלים לשמור על רשפי אש ההתעוררות שלא תיכבה לגמרי, ולפחות תותיר איזה רושם שיחמם את צינת הימים האפורים הקרבים והולכים...

רבותינו הקדושים הרחיבו את הדיבור על חובת שמירת הרצף בין תשרי לניסן... לא בכדי השתדלו בני עליה ליצור גשר מוצק בין קדושה אחת לשנייה, מתוך רצון עז שלא להינתק מאותה אורה מרוממת שזוכה לה כל אחד לפוס דרגא דליה, ברב או במעט, בימי החוד בהם נישאה הרוח על משק כנפי ההתעלות לגבהים.

האמת ניתנת להיאמר כי די להיזכר ברגע מסוים בו חש האדם רגש של היטהרות, אצל פלוני הוא בעת ההשתפכות ב"שיר המעלות ממעמקים" כאשר מבלי משים מתנגבת דמעה בדוק שבעין, כשהשפתיים רוחשות "כי עמך הסליחה" והלב כאילו נקשר בעבותות של חרטה אמיתית והכמיהה ממלאה אותו לזכות לאותה סליחה ומחילה מבוקשת ונדרשת, ולא רק בגלל הרצון לזכות לשנה טובה ומבורכת, אלא מתוך שאיפה נעלית של הזדככות, שמשמעותה הרגשה של קירוב אליו ית'.

לעומתו מעלה חברו את ההתכווצות שחש בליבו מנימה, בשעה שבקול שכאילו אינו שלו זעק "לבוחן לבבות ביום דין" ובהיזכרו בחרדה שאפפה אותו בחלקיק שניה זו נוכח אימת מיצוי הדין, דומה כי יוכל לעורר גם כעת בקרבו את הרגש הטהור של יראת שמים, וכתוצאה מכך יהיו עיניו פקוחות על דרכיו, לא רק בשעה שספרי מתים וספרי חיים פתוחים לפניו ית', אלא גם בימים של חולין!!!... ישראל קדושים הרי רוצים באמת לעשות רצונו ית', אלא שהשאר שבעיסה הוא המונע והמעכב, אותו יצר המטמין עצמו בין שני מפתחי הלב, הוא בעצם רק כחוט השערה, אלא שהשגרה והאטימות היא שמגדילה אותו, ונותנת לו כח להשתלט על האדם, הנמשך אחריו לעיתים כשור לטבח יובל. ברם, כ"ב ימי הרצון בצירוף חודש ההכנה של אלול, מהיום מעיין טהור המזקק ומזכך, מנקה ומסיר את החלודה והאבק שהצטברו במשך כל השנה, והנה לפתע נפרצה חומת הברזל זו המפסיקה בין אדם לקונו, והלה מרגיש את האושר האמיתי שהוא בן מלך, ומכאן ואילך תהיה הנהגתו ותואמת את הדרגה העילאית שהוא ראוי לה: בנים אתם לה' אלוהיכם.

בדין הוא שיעשה האדם את חשבון נפשו, גם כעבור הימים הקדושים, בהם התרצה אל אביו שבשמים, כיצד ניתן לשמר את חרדת יום הזכרון, טהרת יום הכיפורים, רוממות זמן שמחתנו, יחד עם הקבלות שקיבל כל אחד על עצמו, ברגעים הנשגבים ביותר באותם ימים נעלים ונישאים.

תקיעת השופר שנועדה לעורר ישנים משנתם ונרדמים מתרדמת הבלי הזמן, אינה תופעה זמנית שפעולתה נפסקת באמירת "אתה חוננתנו" במוצאי ר"ה, או במוצאי שבת שובה, כשם שהרגשת הזיכוך באמירת "אור זרוע לצדיק" עם כניסת היום הקדוש ביותר בכל ימות השנה, אינה העמדת פנים חלילה, שנועדה לשם התחמקות מכף המאזנים של זכות וחובה, אלא מנוף של התעלות לשלימות בתורה ובטהרה המדות...

אותר קבלה של רבותינו תלמידי אור שבעת הימים, רבינו הבעש"ט הק' זי"ע שגמר החיתום הוא בחנוכה, משמעותה היא חדה ותקיפה, לאמור: אין מקום לרפיון, חלילה מלהתרשל בעבודתו ית', אלא אדרבה בזאת תבחנו, בהמשכת הקדושה ששרתה על ישראל קדושים, הניצבים באימה ויראה ברתת וזיע, וגם אם אולי לא היתה העבודה בשלימות הראויה, אין מקום לייאוש, וחלילה לנו מאזלת יד, כי אם להגביר חיילים בתפילה ותחנונים בזהירות בקיום המצוות, ובעיקר בהיצמדות לכל מה שקיבלנו על עצמנו בימים בהם מלך יושב על כסא דין, ובמשפט יעמיד ארץ...

גם באמצעו של חודש מרחשון, אין לו להתכחש לשטר שחתם עליו במחשבתו המזדככת, בעת תפילת נעילה, ואשר בו נכתב בדמעות עיניו וברוחו הנסערת כהאי לישנא: הרי אני לפניך ככלי מלא בושע וכלימה, יה"ר מלפניך שלא אחטא עוד, ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמך הרבים, אבל לא ע"י יסורים וחלאים רעים. הלאה המחשבות הזרות, יורחקו הפניות והחשבונות הקטנוניים, דבקה נפשי אחריך בי תמכה ימיך.

קיימת חובת השחזור, תוך כדי התבוננות במחשבתו, כיצד נראתה היתה העמידה בתפילה, הכריעות וההשתחויות, הזעקות היוצאות מעומק הלב באמירת בקשות ותחנונים, פיוטי גדולי עולם, כשהלב נקשר בעבותות אהבה למלך גדול ונורא, אשר עליו נאמר: אנה מפניך אברח, אם אסק שמים שם אתה, ואציעה שאול הנך, וברור שבכך נכללת גם חוסר האפשרות של הבריחה מחרדת הזמנים המקודשים, העתידים לחזור שנית, ובאלו פנים נשפך אז שיח...סיום המועדות בשמחת תורה, קובע ברכה מיוחדת לעמו, ההקפות עם ספרי התורה, נתפרשו על ידי צדיקי הדורות כקבלה בנקיטת חפץ.

לא די בקבלה בלב ובפה ביום הכיפורים בתשובה מיראה, ואפילו מאהבה, נדרשת גם התחייבות כדוגמת שבועה כשהוא מחזיק את הספר תורה בזרועו, וכאילו הוא נשבע שלא יעבור על הכתוב בה. ויקיים את כל מה שנצטווה על ידי נותן התורה ב"ה...

(לקט מאמרים מ' שלום חיים פרוש ז"ל)

מובאה ו':

מהראוי להשתדל לשמר ולפתח את ההרגשות שזכינו להם בימים נעלים אלו:

כפירושו של ה"תולדות אדם" את דברי הפייטן בהושענות:
"הושענא פרחים להעצימה"

כי הנה בימי רצון שעברו, בוודאי נתעורר בכל אחד ואחד הרהור תשובה וקבלת
 הטוב על להבא,
 כל חד וחד לפום דרגא דיליה,
כי בימים הללו אפילו אם לבו כלב האבן,
בהכרח יבוא לו איזה התעוררות לטוב!
 ורק שההתעוררות אינו עדיין בגמר השלימות, כל זמן שלא יצא הכח התשובה
 אל הפועל, והוא רק כמו פרח שלא נגמר.
 וזה שאנו מבקשים: **"הושענא פרחים להעצימה"**
 היינו **שהפריחים הללו שהפריחו** בימי רצון שעברו עלינו לטובה, תחזק אותם
 בחסדך:
 שיהיה להם תקומה,
 לבל יהיו נפולין, גם יהיה להם קיום שלא יתבטלו,
 ושנוכל להוציאם אל הפועל
 להיות מתוקן ומקובל לפניך ית"ש כראוי וכנכון".

302

נחמנו - אלו דברי האבנר שכתבו אל מלך השמים בשמאלו של נפתלי (נפתלי).

[illegible]

אנו גם צרכים את אלו שיש לנו, את סתם העסקה, העסקה הזו או הזו, ויש לנו את אלו שיש לנו.

15. מהו המרחק בין שני נקודות?

סדרת קינול / שרשרת קינול (מקור אנטיגן מרכזי בעל אקול-אז-ה-כח של א-מחשבה)

ממציא/מסקנה שהישג מקבל אעפ"י פסאון ישר מרקב"ה. -החמץ לאו"ך נכסה אע"פ

ישו התענה בלחי' אלה מה את צריכה לעשות, אמרתי? את חלבת הקדושה, קדושה

אולי, בלי מטרות, השתנה מחלוקת, כחישג חזק

אחתה קרובה אליך (י אקוויבט אזא רע און ערשט), ופאמן שפערשט עקברא אונקע -

היום בקרב הכי הקטן של החומר

אין היום לא מבינה את המערכת המשפטית. שאלה שאלה.

זכור את וצדק שבתו במלך המלך "לפי מלך צדק" - זכור את רבן שו

310 הקרבה העולה = 310 המאמץ העולה.

תמיכתו היא הקובעת הכי גדולה שיש חלילה, ולא בדיקה -

אכן שנה אחרת נוסד היה מקורו של המשפט "אין גבולות".

קרבנות = הנצחה רחוקה מזה, המצבה איננה רק, נשחק, אלא צניח וההמשל שכל זמן שבה הוא

אם כך הרי יש (באופן) צורה חתומה אחרת, כי גזרתי שהם חתומה, נשען, מסתם, חתומה

הכינוי נבי אמת שלח, ופסל הוא צומח אלמנה ופסל מניח לה שמה אשתו, ב

כל שנים מבלתי-סוג רצונות בפני רצון בעלה, כך היא חשה יחד רצון שלה.

כל המעשה הזה; מעשה זה הוא חלק מהתורה.

מדי הסימב לשטר צוואה שעה ברו בנחל צורה באוסט - צוואה של הצלח בן רבין איש

מחלקת ספרים - חלק שניה מסתב - פבריה - זמן מועד - זמן ואלוהים, אהרן אברהם - חלק

י"ב תמוז ו' אש"ת - לא ידעתי - התקשרה לארבעה חודשים - ב' אלול תש"ח - 79

שטאל און אסאך בל מני שאלה פו צדקת אינעם פאר - ערשט ערמא פאר פארלאנגט פאר אים רבן קאמפ

החל מ-1973, נוסדה אגודת קהילה, המכונה "החברה".

כל מה שיש לי נמצא בזה. כל מה שיש לי נמצא בזה.

הפסוק המפורסם ביותר - (ויקרא כ"ב) וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אִישׁ אֶת אֵשֶׁתוֹ וְהָיָה כִּי יִפְגַּע בְּאִשׁ אֶתְרוֹ וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת אֵשֶׁתוֹ וְהָיָה כִּי יִפְגַּע בְּאִשׁ אֶתְרוֹ וְהָיָה כִּי יִשְׁכַּח אֶת אֵשֶׁתוֹ וְהָיָה כִּי יִפְגַּע בְּאִשׁ אֶתְרוֹ

בן אלה חי - רבנו יצחק. מהו יצחק וזה אברהם ע"ה.

ישנה חשיבות רבה לזיהוי נכסיהם של החייבים, במיוחד במקרים בהם החייבים אינם יכולים לשלם את חובותיהם.

[illegible]

יחל הצגה אחת בשבוע, הקיבוצים אינם מקבלים הקצבה ואין להם זכות הצבעה וכן הלאה.

"אלקא דמאיר עננו" כח אור הגנוז – המתגלה בנר חנוכה

מובאה א':

"ויש לדיקדק,
 היאך ייחד ר' מאיר שמו של הקב"ה על עצמו, בחייו?
 שיהי אמרו:
 אין הקב"ה מייחד שמו על הצדיקים בחייהם – שנאמר אלקי אברהם ופחד יצחק וגו'.
 ויש לומר:
 דלא אמר אלקא דמאיר זכו רק לסימן בעלמא על שמו, ולא נתכוון כל עיקר על שמו,
 רק נתכוין:
אלקא דמאיר לארץ ולדרים עליה הוא יענו.
 או שאמר:
אלקא דמאיר לנו במלכות יון הקודמת בנס הנרות של חנוכה... הוא יענו להציל אותנו
 בנס מדיהם.

(מחרש"א עבודה זרה י"ח)

מובאה ב':

חנוכה = חת	נון	ואו	כף	הא	
↓	↓	↓	↓	↓	
408	106	13	100	6	=
					633 + הכולל = 634

אור =	אלף	ואו	ריש		
↓	↓	↓	↓		
111	13	510			=
					634

מובאה ג':

"עוד כתב הרח"ק הנ"ל:
 תקנו ל"ן נרות כנגד האור הראשון ששימש לאדם הראשון, ל"ן שעה.
 כמו שאמרו חז"ל בפסיקתא וכתב עוד,
 שעל אות ט' של "וירא אלוקים את האור כי טוב", יש על חט' ד' תגין"

("בני יששכר" בשם "הרוקח")

מזבאה ד':

"ר' לוי בשם ר' זעירא אמר:
 ל"ן שעות שימשה אותה האורה.
שנים עשר של ערב שבת וי"ב של ליל שבת וי"ב של שבת.
 כיון ששקעה החמה במוצאי שבת, התחיל החושך ממשמש ובא,
 ונת"ירא אדם הראשון שנאמר: "ואומר אך חושך ישופני"
 אותו שכתוב בו הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב – בא להזדווג ל!
 מה עשה הקב"ה?
 זימן לו שני רעפים והקישן זה לזה ויצא מהן אור וברך עליה.
 הדא הוא דכתיב "ולילה אור בעדני".
 מה בידך עליה?
בורא מאורי האש.
 דאמר שמואל: מפני מה מברכין על האור במוצש"ק מפני שחיא תחילת ברייתא"

(מדרש רבה ראשית פרשה י"א)

מזבאה ה':

"בין השמשות של שבת (כלומר במוצש"ק) היה אדם יושב ומחרחר בליבו ואומר:
 אוי לי שמא יבוא הנחש שחטעה אותי בערב שבת שנאמר "תשופני עקב".
 נשתלה לו עמוד של אש להאיר לו ולשמור מכל רע.
 בא אדם לעמוד של אש ושמה בליבו ואמר: עכשיו אני יודע שחמקום עמי.
 ופשט ידיו לאור האש ובירך "בורא מאורי האש"

(פרקי דרבי אליעזר)

מזבאה ו':

ר' זירא פגש את האמורא רב יהודה – כשהוא עמד בפתח ביתו של חמיו,
 ור' זירא ראה על ר' יהודה שדעתו בדוחה וחוא במצב שיוכלו לשאול אותו שאלות בכל ענייני העולם, ובכל ענין
 שישאל – יקבלו תשובה ...
 לכן הוא שאל אותו קושייה מעניינת.
השאלה ששאל ר' זירא את רב יהודה היא:
 מדוע כאשר רואים עירי צאן צועדות, רואים תופעה מעניינת וחוא:
שהעצים הולכות תמיד בראש העדר,
ואילו חכבשים הולכות תמיד בסוף העדר?
 ענה לו רב יהודה:
 אכן הדבר כך הוא, כי דבר זה מתנהל בדיוק כפי שהתנהל סדר בריאת העולם:
 "כבריתו של עולם – דברישא חשיכא וחדר נחורא"!
 שחלא כבר בסדר בריאת העולם, היה זה הסדר: שקודם היה חושך ורק אח"כ היה אור.

(עפ"י מסכת שבת, ע"ז:)

מזבאה ח':

מאי טעמא עיזי מסגן ברישא? (מה ההסבר לכך שעיזים צועדות בראש העדר?)

"ע"פ מה שכתוב:

דמלכות יוון נמשל לעז - כמו שנאמר בדניאל: "וצפיר העיזים הגדיל" וגו'
וישראל נמשלו לשה - כמו שנאמר: "שה פזורה ישראל" וגו'.

ולפי שבבית שני לא עמדו מלכים לישראל - מלכי חשמונאי והורדס,
עד שמלכו בזמן הבית מקודם, מלכות יוון - אלכסנדר מוקדון ואחריו מלכים אחרים מיוון,

אמר על זה:

מאי טעמא (מה ההסבר לכך) עיזי (עיזים) - שהוא מלכות יוון, אזלן ברישא (הולכים בראש)
למלך בבית שני, ואחר כך - אימרי (כבשים) - שהוא מלכות ישראל.

ואמר לו:

שכבר נרמז זה בבריתו של עולם:

דברישא חשיכה וכו' שנאמר: וחושך על פני תהום וגו'
והדר נהורא כדכתיב: יהי אור.

ואמרו בבראשית רבא: "וחושך על פני" וגו' זו יוון שהחשיכה עיניהם וכו',
ואח"כ מלכות חשמונאי - שהוא אור, שמלכו בנס נרות של חנוכה.

(המהרש"א - על דברי הגמרא בשבת דף עז:)

מזבאה ט':

"ובענין המאיר והשורף איתא בזה"ק:

ולבאר הענין נראה דיש אור הבא בכח שריפת הפסולת!

שהרי כל נר שלנו מאיר - רק כפי מה שיש לו לכלות ולשרוף!

וזה תכלית כל המלאכות בימי המעשה, לברר ולהסיר הפסולת ובכח זה הבירור זוכין לאור.

אבל אור המאיר - הוא עצם האור שאינו שורף. רק מאיר!

והוא מאור שנברא בראשון, שהיה מאיר מסוף העולם ועד סופו וגנוז הקב"ה לצדיקים.

ובשבת יש הארה מאור הגנוז וכמ"ש מתנה טובה יש לי וכו' ולכן נקרא מתנה שאין זה בכח מעשה האדם.

ואיתא דאחר שבת הראשון שנגנו האור הזמין הקב"ה לאדם למצוא אור ע"י אבן.

וזהו בחי' מאורי האש, ואש - השורף, שכפי מה שיברר כך ימצא הארה.

וזה שכתב "ויהי ערב ויהי בוקר"

פי' שכפי בירור התעורבות ושריפת הפסולת ימצא בוקר.

ולכן בשבת קודש לא כתיב "ויהי ערב" כי שולט בו מאורי אור כנ"ל.

ולכן מפורש בתורה "לא תבערו אש ביום השבת" וכל המלאכות אין מפורשין בתורה.

ואיתא בגמ' דהבערה יצא ללמד על הכלל כולו.

(שפת אמת לחנוכה תרנ"ד עמוד קי"ז)

מזבאה י':

"וירד יהודה ויהי בעת ההוא"

ר' שמואל בר נחמני פתח: "כי אנכי ידעתי את המחשבות":

שבטים היו עסוקים במכירתו של יוסף,

ויוסף היה עסוק בשקו ובתעניתו.

ראובן היה עסוק בשקו ובתעניתו.

ויעקב היה עסוק בשקו ובתעניתו,

ויהודה היה עסוק ליקח לו אשה.

והקב"ה היה עוסק ובורא אורו של מלך המשיח".

(מדרש רבה וישב, פרשה פי"ה אות א')

מובאה ז':

"וצפיר העיזים הגדיל עצומיו,

וגם חזות ארבע עלו למרומיו,

ובליבם דימו להשחית את רחומיו,

על ידי כהניו מיגר מתקוממיו"

(זמירות יום השבת)

הסבר :

"וצפיר העיזים" – זו מלכות יון וכו', והוא אלכסנדר הגדול מלך מוקדון .

"הגדיל עצומיו" – שנתעצם ונתגבר על כל מלכי ארץ וכו'.

"וגם חזות ארבע עלו למרומיו" – עלו אחריו ארבעה מלכים :

ליזימאכוס, סילקוס, תלמי לגוס, אנטיוכוס אפיפנס.

"ובליבם דימו להשחית רחומיו" – דימו להשחית את עם רחומיו של הקב"ה בגזרות רעות.

"על ידי כהניו מיגר מתקוממיו" – מתתיהו ובניו הכהנים החשמונאים.

"וצפיר העיזים"

מפני מה מלכות יוון נמשלת לעיזים?

מפני שעיזים הם מלשון עזות, ואכן מהותם של עיזים שיש בהם חוצפה ועזות.

גם גלות יון הייתה גלות חצופה.

אומר על כך "השם משמואל":

מנין לקחו החשמונאים את הכוח האדיר שלהם של "עזות", עד כדי כך שהם העזו להילחם מעטים

כל כך, למול אלפי אלפי יוונים!

עונה "השם משמואל":

מכיוון שראו החשמונאים את העזות של "העז היוונית", הם למדו מהם והשתמשו בכוח העזות

לצורך הקדושה!

ועפ"י דבריו של "השם משמואל" הנ"ל יובנו דברי הזמר הנ"ל:

היונים- העיזים ,

רצו להשחית את רחומיו של ה' - שהם עמ"י!

אך הקב"ה ע"י כהניו – החשמונאים,

מיגר את כל המתקוממים על עמ"י, עד שלא נשאר מהם כלום.

המקור והמחבר של המכתב הזה, הנקרא "המכתב",
יש להניח, שהיה זה המלך המצרי, המלך סמנכט.
המכתב הזה, המכונה "המכתב",
הוא מכתב שכתב המלך סמנכט, המלך המצרי,
למלך ישראל, המלך יאשיהו.

אנחנו רואים את הקשר אלוקי דמיוני צרור אצלנו בפרט ובעולם כולו. דבר שגם אנחנו
ואחרים או מה שהיה לפנינו בשלבים הראשונים ואחרים ~ המציאות של

[illegible]

נכון זמנך המדובר בזה שחשב/אתם הקנה זמנך/שלוש השנים האלו.
מקרה א'.

הספר פקד המעשיות ו ממשל או העמק בנול אפי של נשיב ג- בעריל שאל, זאלו הכונה שאל הינה שונת אגדות.
אלו חזרה אמת -

הנכם נחמנו ונאמרו בזה חתם הנציב בפניו בפנינו שאלו פרוקטור זה האמנה בימי החתונה

במה ג'פאלי של נש חטבה עד כדי כך, שינוי מקורי אישית שפוזמאלו גבולה, אלה מתחנך בלעם
לשון שמענייה זה חתימה.

ב יחודי יופי מחנכים מזה הן של אונת

7/10/2014

21/01/14

בחנונו מלאכים ב' נרגו ו- כ' נרגו אלו גמון נעצו בעיני הדין שיהיה קליל בעולם
מצדק חסידים שיהיו אצלם המושגים כ' שנה בכל, וגם האדם החפץ בעולם שיעזר להם, כי טוב
בעליהם יוכלו לומר זה עתה.

המחבר שם סמליות מופיעה ב"היטל", קרייזלר, ווייט (הוא) ויטל.

יש קשר הדוק בין ברירה מוסיקה והיו ל 4 ד"ר יועץ $9 \times 4 = 36$. יש שם בליץ
בין המושג במחשבה / 36, כניסה שגורה לשם בין אומץ חלוצי המהות.

[illegible][illegible]

החומר הנמצא בראשית דברים

כפי שנתקאר עזמחור (כפי) והמלחמה שלמי, אדם הקלם

~~NOTHING TO REPORT FROM YOU~~

החומר הנמצא הוא החומר ~~המכונה~~ החומר החיוני החיוני בעולם שלם צמח אפסן חושף שזר שלם
בעבר (שמואל ווהי ערב) - החומר הנמצא.

2. Analysis of noise level near station - 1000 m Buffer zone

לפני הוועדה הזו אני רוצה לומר קצת על עצמי, מאתגרים צילום בויכוח, ואסעם ין.

כי כשתקבל המסמך הזה, יהיה שמעך צדק, ושם חבד של אברהם של יצחק של יעקב
לא יגדלו את, לא יפסדו את, ויהיה נאמן את ולעולם.

אשר נתן בלשון קודש יש זה רפמל אור כמו חומר וזמנא וכן זה עשט דו רפמל וזמנא דמזמנא חסד
 וזהו שם דמזמנא חסד יש זה רפמל אור כמו חומר וזמנא וכן זה עשט דו רפמל וזמנא דמזמנא חסד
 וזהו שם דמזמנא חסד יש זה רפמל אור כמו חומר וזמנא וכן זה עשט דו רפמל וזמנא דמזמנא חסד
 וזהו שם דמזמנא חסד יש זה רפמל אור כמו חומר וזמנא וכן זה עשט דו רפמל וזמנא דמזמנא חסד

האחרון תכנן גדול זה המערה, הדולקת בגלגליות - שילך בצורה משלחם,

"יש כן אחרון" - להפך שבו לא שנה, וזה אמר דוקא היום החדש בדיוק שלם נגד ביטול
לא "ויהי כן זה דוקא היום שבו לא נברא האור, כי האור שאליו היה האור הישן, - סוג של אור
חדש, בדיוק חדש. שנייה אחת שבשש, קשה, אז היום החדש, המקורי, לא היה מאד
לומר על יום זה ויהי כן.

חבר (שאוחרון חתן) ומהלך חתונה
כי הוא כן תכנן חתונה

~~1701111111~~

לא מקום שיש ישיבה בחינה של ארבע אבות, אכן אתה צריכה לראות את חלוקת
 כי הייתה זמינה (במיוחד) לראות את אבות, כמו שראוי להם כל היום שזה
 יהיו ראויים חלק מהמטה ופאס - כי הביטוי יש בחינה של ארבע אבות.
 מרגע שאתם צריכים כלוא, זהו המצב של החלוקה, מאז שחזר כלוא סוף!

"3" - אלוהים אלוהים

2.208, 1/3, μ

על 4 מקלות מאונכות שבו אינן האוחזת מספרה גדולה, המעלות האלה היו את האותיות והן יצרו את הקיבוץ השלמות.
המילה היו
אצל שיה שמינו אדפוס גם המעלות האלה חופשית ופחות אפילו אינן רבקה, ויקר כאשר
חיה מוציא שובבדיה האלה נעצמים אינן רבקה חיה מנחם על שיה אימיו.
4 מקלות אלה מובאים בקצרה ק-4 מושגים.

2127-48.

• פילאָסאָפֿיע פֿון דער נאטור

מדינת ישראל תשס"ה

• 22 פרק

הדברים מפורשים במפורש והיוה ואלוהים יתברך שאלוהים יתברך
מאשר יתברך

המשק השטח הכולל איננו זהה לאותו השטח, קטן, עיסה משהו וזוהי דאק, מה יש בזה? הנה ^{שטח זה} שטח זה? שנה דאק?

במשכר יום אחד המעצם נאלץ פזורה/ יוצרים שהיוהו המוקדם יחיה חמור בשולא .
אחרי המעצם שלח קבוצה קטנה ונאלץ להפוך את הקיום הפנימי של אחד במחשבה של שולא המאמנה.
מאבקה'.

מח קבלה

יבנה ואמר כי יצאנו מן קדשה, ^(בית) שדה, שטח הוויכוחים ויחידה קבועה.

אין שום קריאה להעביר את הארץ הזו ליהודים.

יש כאן מקצת אהבה, דברים יחידים של אהבה, כפי ארצות אלה, שכן רחוקים
אמנם הם מאנו! דרוש שיהיה השכלה גדולה, שיהיה אהבה של האהבה.
אך זה דברים רחוקים הם השכלה, שיהיה רחוקים.

[illegible]

(החומר נתיב הנייר, שם-שקופה שם-הקופה, שם-מחבר, תאריך וזמן) שם-המחבר, שם-המחבר, שם-המחבר

מובאות ל"יתדות לאהלך"

"ד' מעלות הראויות לאשה"

ענן, דלת, עיסה ונר!

מובאה א':

- כל ימים שהייתה שרה קיימת היה ענן קשור על פתח אהלה – כיון שמתה פסק אותו ענן, וכיון שבאת רבקה חזר אותו ענן.
- כל ימים שהייתה שרה קיימת היו דלתות פתוחות לרווחה – וכיון שמתה שרה פסקה אותה הרווחה, וכיון שבאת רבקה חזרה אותה הרווחה.
- וכל ימים שהייתה שרה קיימת הייתה ברכה משולחת בעיסה – וכיון שמתה פסקה אותה הברכה, כיון שבאת רבקה חזרה.
- כל ימים שהייתה שרה קיימת היה נר דולק מלילי שבת ועד לילי שבת – וכיון שמתה פסק אותו הנר, וכיון שבאת רבקה חזר.
- כיון שראה אותה שהיא עושה כמעשה אמו – מיד ויביאה יצחק האהלה"

(מדרש רבה חיי שרה סי' פרק ט"ז)

מובאה ב':

"והנה הד' מעלות... כנגד ד' מעלות הראויות לאשה:

- א. שתהיה בעלת שכל, ולא כדרך רוב נשים שדעתן קלות. ולזה אמר שהיה ענן קשור וכו'. אשר פירוש ענן - השכינה והנבואה. וזה כי שרה ורבקה השתדלו לא לבד בענייני הגופניים אך גם בענייני הרוחניים נתעלו בשכלם, עד שזכו לענן השכינה.
- ב. שתהיה טובת-עין ולא כדרך רוב הנשים שעניניהן צרות באורחים. ולזה אמר שהיו הדלתות פתוחות לרווחה.
- ג. שתהיה משגחת בנכסי בעלה ומתקנת צרכי הבית. על דרך שאמר הכתוב: צופיה הליכות ביתה. ולא כשאר נשים האומרות הב הב ואינן משגיחות בהפסד הבית. ולזה אמר ברכה משולחת בעיסה.
- ד. שתהיה שלוה ושקטה ותשנא מדנים ולא כשאר נשים הממהרות לריב ומצה. ולזה אמר היה נר דולק. והנר הוא משל על שלום בית. כדאיתא "נר שבת מפני שלום בית".

("יפה תואר" ממפרשי המדרש)

מובאות לענן השכינה מעל האהל:מובאה ג':

בתיבה:

"ויעש נח ככל אשר ציווה אותו אלוקים כן עשה" וגו'**רש"י: "ויעש נח" – "זה בנין התיבה"**

ועוד נאמר בענין התיבה:

"קינים תעשה את התיבה" וכו'

אמר ר' יצחק:

מה הקן הזה מטהר את המצורע, אף תיבתך מטהרתך

אומר על פסוק זה המדרש: (בראשית רבה פרשת נח, ל"א ט')

"אף תיבתך מטהרתך" – שעל ידי שהוא מתעסק בעשייתה, יהיה טהור ומובדל מאנשי דורו ולא יכשל במעשיהם.מובאה ד':

במשכן ובביהמ"ק:

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם"**רש"י: "ועשו לי" – ועשו לשמי בית קדושה!"**

(פרשת תרומה כ"ה ח')

מובאה ה':**"ויעש כ' בית חלוני שקופים אטומים" וכו'****"לשון ראייה ופתיחה והשקפה,****פתוחים מבחוץ, ואטומים מבפנים וכו'****שלא כדרך שאר חלונות אחרות העשויות למאור,****להראות שאינו צריך לאורה!!!"**

(רש"י)

"שקופים מבחוץ ואטומים מבפנים וכו'**כלומר- רחבים היו מבחוץ וצרים מבפנים, היפך מנהג העולם,****לומר: שאינו צריך לאור עולם!!!"**

(רד"ק)

מובאה ו':**"והגם שמבחוץ היה נראה שהחלונות רחבים ושצריך לאור יומם,****העומד בפנים ראה:****שאור השכינה זורח שם ואור ד' מאיר בכבודו!!!**

(מלבי"ם)